

BiLiMSEL SOSYALiZMiN KILAVUZLUĞU NEDİR?..

Kılavuzumuzun bilimsel sosyalizm olduğunu belirtiyoruz. Ağırtaşan görevlerimizi yerine getirmeye çalışırken, her düzeyde ve her alanda bu kılavuzluğa daha büyük bir ihtiyaç duyuyoruz. Nedir bilimsel sosyalizmin kılavuzluğu? Tüm parti çalışmalarında bu kılavuzluğu nasıl sağlayacağız ve geliştireceğiz?

DÜNYAYI AYDINLATAN BİR ÖĞRETİ OLARAK BİLİMSEL SOSYALİZM

Bilimsel sosyalizmin kılavuzluğu, en yaygın olarak bilinen ve uygulanmasına çalışılan anlamıyla, dünyayı ve çevremizdeki olayları, gelişmeleri bu öğretinin ışığında değerlendirmekdir. Bilimsel sosyalizm, olayları, süreçleri; karşılıklı ilişkileri ve zamanla gösterdikleri değişim içinde, dinamik ve bütünsel bir biçimde kavramamızı sağlar. Felsefede, ekonomide, politika-da geçmişin tüm olumlu düşünsel mirasına sahip çıkarak en ileri bir sentez yaratmış olan ve bu temel üzerinde sağladığı gelişmeyle felsefede, bilimde gerçek bir devrim yapan Marksizm-Leninizm, eşsiz bir yorumlama ve değerlendirme aracıdır.

En karmaşık durumların ve gelişmelerin gereği gibi kavranabilmesi, gelişme eğilimlerinin görülebilmesi ancak ve ancak bilimsel sosyalizmin kılavuzluğu ile başarılabilir. Görüntülere kapılıp özü gözden kaçırmamanın; herhangi bir süreci değerlendirirken büyüyen ve gelişenle yıkılıp gideni birbirine karıştırmamanın; seçmeci, bütünsellikten uzak açıklamalarla yanlışla düşünmenin tek yolu, bilimsel sosyalizmi olabil-diğince iyi kavramak ve uygulamaktır.

BİR MÜCADELE SİLAHI OLARAK BİLİMSEL SOSYALİZM

Bilimsel sosyalizmin olayları, gelişmeleri, ilişkileri doğru bir biçimde yorumlamamıza yardımcı olması kılavuzluk işlevinin yalnızca bir bölümüdür. Bilindiği gibi, daha başlangıçtan itibaren, bilimsel sosyalizm, amacının dünyayı yorumlamaya çalışmakla sınırlı olmadığını, önemli olanın dünyayı değiştirmek olduğunu ortaya koymuştur.

Bilimsel sosyalizm, dünyayı değiştirmenin, sö-

mürsüz ve özgür bir toplum kurmanın müca- dele silahıdır. İşçi sınıfının kendini ve tüm emekçileri sömürü ve baskıdan kurtarma koşu- larını açıklayan bir öğretilidir. Bilimsel sosyalizm bir eylem kılavuzudur.

Marksist-Leninist düşüncenin doğru yorum ve değerlendirmelere ulaşma aracı olarak sahip ol- duğu işlev asla pasif, salt entellektüel düzeyde kalan bir işlev değildir. Tam tersine, işçi sını- fının sınıf mücadelesi ile ilçe, ondan kaynak- lanan ve onu etkileyen aktif bir işlevdir. «Bilim- sel sosyalizm, işçi sınıfının kurtuluş mücade-esindeki tutum ve çıkarlarının teorik ifadesidir.»

Mücadele pratiğinden kopuk yorum ve de- ğerlendirmelerin doğru olmasına, hele hele doğ- ruğunu uzun süre devam ettirmesine olanak yoktur. Aynı ilişki ters yönden de geçerlidir. Doğru yorum ve değerlendirmeler üzerine te- mellendirilmemiş bir mücadele başarılı olamaz, başarısını sürdürümez.

Öyleyse, bilimsel sosyalizmin kılavuzluğunu, bütünsel olarak, kuramı ve pratiğiyle, bir mü- cadele silahı olması anlamında ele almak ge- rekir. Ancak bu anlamda kılavuzluk tam olarak yaşama geçer, gerçeklik kazanır.

BİLİMSEL SOSYALİZM ANCAK ÖĞRENİLEREK, İNCELENEREK SİLAH HALİNE GELİR

Bilimsel sosyalizm bir mücadele silahıdır. Hem de, yenilmez bir güce, etkinliğe sahip bir si- lahıdır. Ama bütün gelişmiş silahlar gibi, onu etkili bir şekilde kullanmak için, bu işi bilinçli, sistemli bir çalışmayla öğrenmek, giderek usta- lık kazanmak gerekir.

Ateş gücü yüksek, modern bir silah onu ku- lanmayı bilmeyen bir asker elinde, en çok bir demir parçası, düşmana doğru sallanan bir so- pa kadar işe yarar. Bilimsel sosyalizmi özüm- semek için yeterli çaba göstermeyen, öğrendik- lerini politik mücadele pratiği içinde kullanma tecrübesi edinmeyen bir kişinin elinde de, bu en mükemmel silah yoksulluk, baskı, edebiyat- ından ve kuru vaadlerden ileri gidemez.

Kutaktan dolma bilgilerle, uzaktan edinilmiş tek tük gözlemlerle sınıf mücadelesinin karma- şık ve zorlu görevleri başarıyla yerine getir- lemez.

Lenin diyor ki: «Kuramsal sorunları derinli- ğine kavramak, eski (burjuva) dünya görüşün- den sızıp gelen köhne düşüncelerin etkisinden kendilerini giderek kurtarmak ve sosyalizm bi- lim haline geldiğine göre, bir bilim gibi ele alınması gerektiğini, yani incelenmesi gerekti- ğini akılda tutmak özellikle yöneticilerin görevi- dir. Bundan sonra gelen bir görev, bu biçim- de benimsenen ve her an daha büyük açıklığa kavuşturulan kavramların işçi kitleleri arasına artan istekle yayılması, partinin ve sendikala- rın sağlamlaştırılması.»

BİLİMSEL SOSYALİZM CANLI, GELİŞEN BİR KILAVUZDUR

«Bilimsel sosyalizm, doktrin değil, harekettir». Bilimsel sosyalizmi hazır bir kalıp olarak ele alıp ondan yararlanmak olanaksızdır. Geçmiş kuramsal birikimin ve mücadele tecrübelerinin iyice bilinmesi, kavranması zorunludur. Ama, bu, kendi başına yeterli değildir. Bellirli bir za- manda ve belirli bir ülkede somut olarak varolan durumun somut bir biçimde değerlendirmesini yapmak esastır. Zmanda ve mekandaki de- ğişmelerin getirdiği sonuçların dikkate alınması bilimsel sosyalizmin boyuna geliştirilmesinin ve somut durumlara uygulanmasının temel koşu- ludur.

«Marksizm ne ölü bir dogmadır, ne de hiçbir eksiği bulunmayan, katırlımsız ve değişmez bir öğreti. Marksizm bir eylem kılavuzudur.»

Bilimsel sosyalizmin genel yasalarının varlığı ile somut koşullara, bu koşullar titizlikle de- ğerlendirilerek, uygulanması birbiriyle çelişmez. Ak- sine, geliştirme ve katkı ancak genel yasaların bilinmesi ve gözönüne alınmasıyla sağlanabilir; buna karşılık genel yasalar da bilimsel sosya- lizmin geliştirilmesiyle daha büyük bir canlılık ve somutluk kazanır.

Kuşkusuz, bilimsel sosyalizmin geliştirilmesi, somut durum gereklerine göre ele alınması, kesinlikle bilimsel sosyalizmin gözden geçiril- mesi, şu ya da bu bahane ile özünün, temel niteliklerinin ortadan kaldırılması, yasalarına karşı çıkılması anlamına gelmez. Marksizm-Le- ninizmi sözde ulusal koşullara ya da günün gereklerine uydurma maskesi altında yürütülen

bu girişimleri öngörenin geliştirilmesi değil, tümüyle inkâr, ortadan kaldırılması çağrısına sızdır.

Bilindiği gibi, bilimsel sosyalist hareket daha en başından bir entansiyonizm temelinde gelişmeye başlamış, zamanla kapsamı daha da genişlemiş, artan bir derinlik kazanmıştır.

İlçli sınıf mücadelesi dışı uluslararası, bilimsel sosyalist bir mücadeledir. Uluslararası ve ulusal görevlerin uyumlaştırılması, birarada yürütülmesi bakımından gösterilen başarı derecesi büyük önem taşır.

Bilimsel sosyalist entansiyonizm gerekce katkılarında bulunmanın vazgeçilmez bir koşulu nın kendî ülkelerinde ilçli sınıf hareketini güçlendirmek, ilçli sınıfın iktidara yönelmek ve sosyalist devrimi gerçekleştirmek olduğunu bilirler.

Yine aynı şekilde, bilimsel sosyalistler, kendi mücadelelerinin dünya çapında sosyalizmle emperyalizm arasında verilen mücadeleden ancak bir parçası olduğunu, kendi ülkelerinde başarıya ulaşmalarını, dünya çapındaki mücadelesinin gelişimine, öteki ilçli, devrimci güçlerin başarılarına da bağlı olduğunu bilirler. Bu nedenle de uluslararası ve ulusal görevleri kapsamda bir bütün olarak ele alır ve dünyanın tüm ilçli, bilimsel sosyalist güçleriyle uyum ve dayanışmasını geliştirme için alinlerdeki olanakları sonuna kadar kullanırlar.

Uluslararası ve ulusal görevlerin tam olarak uyumlaştırılıp bütünleştirilmesi, ulusal koşulları ve ülkedeki somut durum da gözönüne alınarak, mücadelede uluslararası devrimci hareketin strateji ve taktiklerinin temel ilkelerinin uygulanmasına bağlıdır.

"Bilimsel sosyalist hareketin uluslararası tecrübesinin incelenmesi ve ulusal mücadelede türbüsüye karşılaştırılması, ilçli sınıf partilerinin, gözönüne alarak ulusal özelliklerini netleştirmesi, dolayısıyla bu özelliklerin genel mücadeleye yansıtılması, uluslararası kurtuluş ve bilimsel sosyalist hareketin tecrübelerinin anlaşılması ve ihmal edilmedi, hareketin bu bölümünün dünya bütünündeki hareketle olan bağlarının zayıflaması ve kopması yalorur. Uluslararası tecrübesinin anlaşılması veya bilimsel sosyalist hareketin bu başka somut daha doğurabilir: kendi tecrübesinin önemi ortabtortaya, kibire, hadhını bilmezliği ve kendi yalunu başkalarına empoze etme girişimlerine yalorur. Dünya kurtuluş ve bilimsel sosyalist hareketinin birliktir tecrübelerinin incelenmesi ve yaratıcı bir biçimde özümsemesi partilerin sosyalizmi kurtuluş mücadelesine kilavuzluk özel bir önem taşır."

BİLMİSEL SOSYALİZMİN KILAVUZLUĞU ANCAK MÜCADELEYLE SÜRDÜRÜLEBİLİR

Bilimsel sosyalizm yalnız ilçli ve emekçiler için değil, emperyalizm için de bir silahtır. Ama onlara çevrilmiş, düşman bir silahtır. Sürdürülebilir bu silah etkinleştirilmeli, ilçli sınıfın ondan yalunu kılmak için vargüçlerini kullanırlar, en ince taktiklere başvururlar.

Ota yarıdan bilimsel sosyalist hareketle katan ve genelleştirilebilir küçük burjuvaziden gelen yeni unsurları burjuva düşüncesinin kalıntıları da birlikte taşırlar.

Bunlara karşı sürrekli, bilimsel, ızlaşmaz bir mücadele vermeden bilimsel sosyalizmin kilavuzluğunu sürdürmek olanaksızdır.

BİLMİSEL SOSYALİZMİN KILAVUZLUĞU ANCAK MÜCADELEYLE SÜRDÜRÜLEBİLİR

Bilimsel sosyalizm yalnız ilçli ve emekçiler için değil, emperyalizm için de bir silahtır. Ama onlara çevrilmiş, düşman bir silahtır. Sürdürülebilir bu silah etkinleştirilmeli, ilçli sınıfın ondan yalunu kılmak için vargüçlerini kullanırlar, en ince taktiklere başvururlar.

Ota yarıdan bilimsel sosyalist hareketle katan ve genelleştirilebilir küçük burjuvaziden gelen yeni unsurları burjuva düşüncesinin kalıntıları da birlikte taşırlar.

Bunlara karşı sürrekli, bilimsel, ızlaşmaz bir mücadele vermeden bilimsel sosyalizmin kilavuzluğunu sürdürmek olanaksızdır.

Gerçi kapitalist ülkelerde sağ ve sol sosyalist hareketler arasında bir mücadele daha da büyük bir önem taşır. «Ekonomik ilişkilerin gelişiği olduğu ve ulusal gelişiminin akademiği koşulları, sürrekli olarak, ilçli sınıf hareketi içinde Marksizmin yalnızca bazı yönlerini, yeni dünya görüşünün yalnızca bazı bölümlerini, ya da tek tek bazı sloganlarını ve taleplerini özümseyen unsurların gelişmesine yalorur. Çünkü bunlar genel olarak burjuva dünya görüşünün geleneklerinden kesin olarak kopabilecek durumda değildirler».

Büründüğü kritik ne olursa olsun, sağ ve sol sosyalist hareketlerin karşılaştıkları bir mücadelede verilen bütün çağrıları ortadan kaldırılmadan, mahkum edilmeden bilimsel sosyalizmin kilavuzluğu tam olarak yaşama geçirilmeli. Bu nedenle sosyalist hareketin karşılaştığı bir mücadelede bilimsel sosyalizmin kilavuzluğu için mücadelelerin en önemli bir bölümüdür.

BİLMİSEL SOSYALİZMİN KILAVUZLUĞU ÖRGÜTLÜ, KİTLESEL BİR MÜCADELE İÇİNDE GERÇEKLEŞTİRİLEBİLİR

Bilimsel sosyalist hareket bir sınıf hareketidir. Bilimsel sosyalist örgütleri bir sınıf örgütüdür. İlçli sınıf öncülüğünde tüm emekçileri kurtuluşu götürürcek bir hareket ve örgüttür.

Bu örgütün en temel, ayırdedici niteliklerinden biri kitlelerin örgütülü mücadelesine dayanmasıdır.

Öteki burjuva ve küçük burjuva düşüncesi ve hareketlerinden farklı olarak ilçli sınıfın ve emekçilerin derindenliği, toplumu bu ezici çoğunluğunu yalnızca yoksulluğuyla, ezilmişliğiyle, kültürel geri brolüksiyonuyla ele almıyor, aksi kitlelerin devrimci enerjisini, devrimci yaratıcılığını ve devrimci girişkenliğini görülmüş, bilimsel sosyalizme ana niteliğini vermiştir.

"Düşünceleri kitleleri etkiler altına aldıkları zaman gerçek bir güç haline gelir."

Bilimsel sosyalizm kitlelere maledildiği, örgütülü kitlelerin etinde bir silah olduğu zaman ve bu aranda öz anlamını kazanır.

Bilimsel sosyalizmin kilavuzluğu bilimsel sosyalist parti niteliklerine sahip ve bu niteliklerini boyuna daha da geliştiren bir partinin öncü, yönlendirici rolüyle gerçekleştirilir.

Bilimsel sosyalizmin kilavuzluğunu geliştirmesinin en önemli bölümü parti yapısının, gelişiminin, ilişkilerinin geliştirilmesidir.

BU GÖREVLER TÜM PARTİ ÖRGÜTLERİNE VE PARTİLER OLARAK HEPMİZDE DÜŞMEKTEDİR

Fabrikada, işyerinde, köyde okulda: ekipte, ilçede, ildde, partinin tüm kademeslerinde bilimsel sosyalizmin kilavuzluğunu bütün boyutlarıyla yaşama geçirmek için tek tek hepimize büyük görevler düşmektedir.

Bu kilavuzluk soyut değildir. Tam tersine çalışmalarımızın her alanında ve her kademesinde yaşam için somutlanacak sürrekli, elle tutulur, ölçülebilir bir nitelikler.

Türkiye İliç Partisinin tüm yurtta ve tüm coğrafya alanlarında ilçli ve emekçi kitlelerin ihtiyacına daha uygun, dünya devrimci hareketinin başarılarına paralel özelliklere sahip daha her bir düzeyde yükseltilmeli.

Devrimci düşüncemizi günlük yaşamda ete kemiğe büründürmeli, ilçli ve emekçilere mal etmek için vargüçümüzle ve kararlılıkla mücadele edelim.

ÇALIŞMA EKİBİNİN NİTELİK VE GÖREVLERİNİN NASIL ANLAMALIMIZ?

Çalışma ekibini, ilçli bulundukları ve görevlendirildiği alanda, Partinin teşkilat ve sorumluluğu bir örgüt birim olarak anlamak gereklidir. Nasıl ilçli ve ilçli kurulları, Parti politikasının hayata geçirmesi, üst kademedeki gelenek direktifleri ve kararları uygulanması, kendine bağlı örgüt birimleri oluşturulması, bunları yönetmek, yönlendirmek ve koordine etmek, kendine bağlı birimlerin ve üyelerinin eğitimini sağlamak görevli ise, çalışma ekibinin görevleri de kendi alanını kapsamak üzere aynı sayılabilir. Çalışma ekibi, bu anlamda çalışma ve eğitim birimleridir. Çalışma ekibi yılların ilçde, toplumsal yaşamın çeşitli kesimlerinde görev yapan, görevli bulundukları çevreye bilimsel sosyalizmin, Partinin sesini ve etkisini götürür, Partinin bu çevre içinde örgütlenmesini geliştirir ve etkinliğini artırması baş görev sayan, ilk ve temel örgüt birimidir. Bu görevlerin gerçekleştirilmesi için yaloruruz ve eyleme dönük olarak bilimsel sosyalist eğitimlerini sağlamak, çalışma ekibini en temel işlevleri arasındadır.

Yine Partinin il ve ilç kademesleriyle karşılaştırmak söyleyelim ki, çalışma ekibi Parti tüzüğüne ifadesini bulan il yönlü işlevi ilçdeki karar mekanizmasıdır. Çünkü hem üst kademedeki gelenek direktifleri ve kararları kendi alanlarında nasıl en iyi biçimde uygulayıp hayata geçireceklerini tartışıyor ve kararlaştırıyor birimlerdir; hem de kendi çevrelerinde daha etkin çalışma yapabilmek için tartışıp ortaya çıkardıkları görüş, öneri ve bilgileri sürrekli üst kademeyle iletmekte görevlidirler. Bu iki yönlü işlevi bilgi akışını da içermektedir: İl ve ilçdeki ekibe, ilçde bulundukları ve parçası oldukları alanla ilgili, daha bilinçli eylemi sağlayacak bilgiler; ekibin ilçeye ve oradan da ilç, çalışma alanıyla ilgili, karar almakta, koordine etmekte, propaganda yapmakta ve benzer konularda yardıma olabilecek bilgiler.

Bu durumda çalışma ekibinin üst kademedeki direktif gelmesini bekleyen birimler olmadığını ortadadır. Parti program, tüzük ve genelgeler, Kongre ve MİK kararları ve diğer Parti belgeleri ışığında ekibin alanlarında çalışmalar geliştirmesi zorunlu değildir. Ekibin ilçde kolektif biçimde oluşan devrimci girişkenlik, yani ilçde ışığında karar verip uygulama, çalışma ekibinin belirleyici özelliğidir. Kuskuşuz şüphelenilmez ki, ekibin ilçde çalışması ve uygulamaları diğer Parti birimlerinde olduğu gibi ama çalışması ekibinde daha seri biçimde, üst kademeyle duyurulmak, onun denetimine sunulmak zorundadır.

Bulundukları alanda Parti yarıdan ilçe Parti eylem ve politikası doğrultusunda yönetmek, yönlendirmek ve koordine etmek çalışma ekibinin görevi olduğuna göre, çalışma ekibi genel yönlendirilmez ışığında bu görevin somut yalorur ve biçimlerini kullandığı uyum olarak bulmak zorundadır. Bu görevin somut yalorur ve biçimlerini kullandığı uyum olarak bulmak zorundadır. Bu görevin somut yalorur ve biçimlerini kullandığı uyum olarak bulmak zorundadır.

Çalışma ekibini, ilçli bulundukları ve görevlendirildiği alanda, Partinin teşkilat ve sorumluluğu bir örgüt birim olarak anlamak gereklidir. Nasıl ilçli ve ilçli kurulları, Parti politikasının hayata geçirmesi, üst kademedeki gelenek direktifleri ve kararları uygulanması, kendine bağlı örgüt birimleri oluşturulması, bunları yönetmek, yönlendirmek ve koordine etmek, kendine bağlı birimlerin ve üyelerinin eğitimini sağlamak görevli ise, çalışma ekibinin görevleri de kendi alanını kapsamak üzere aynı sayılabilir. Çalışma ekibi, bu anlamda çalışma ve eğitim birimleridir. Çalışma ekibi yılların ilçde, toplumsal yaşamın çeşitli kesimlerinde görev yapan, görevli bulundukları çevreye bilimsel sosyalizmin, Partinin sesini ve etkisini götürür, Partinin bu çevre içinde örgütlenmesini geliştirir ve etkinliğini artırması baş görev sayan, ilk ve temel örgüt birimidir. Bu görevlerin gerçekleştirilmesi için yaloruruz ve eyleme dönük olarak bilimsel sosyalist eğitimlerini sağlamak, çalışma ekibini en temel işlevleri arasındadır.

ÇALIŞMA EKİPLERİNİN KURULUŞU

Ekibin kuruluşu nasıl bir yol izler? İlk iş üye ve aday üyelerin mümkün olduğu oranda da sempoizasyonları, berede çalışması, ilçin, herede oturduğumuz, hangi ilçle ilgili ve hangi kitle örgütleriyle ilişkisi olduğumuz iyi bir düşünme çalışmasıdır. Bu bilgiler hangi üyelerin hangileriyle, ne gibi nedenlerle biraraya kılacak gelebileceğini ya da gelmesi gerektiğini göstermelidir. Sendikalar ve kitle örgütlerinde ilçli çalışma hangi üyelerin ilçde hedefler doğrultusunda mücadeleye sevk edilmiştir? İşyerlerinde birbirine yakınlığı ve bir işyerlerinde arkadaşlaşan ortak bir temelde çalışma olanakları ne ölçüdedir? Oturma yerleri arasındaki yakınlık, bir seritten diğerine geçişler, ortak sınırlar nelere? Eldeki bilgiler ve benzeri sorunlar cevaplandırılmalıdır.

İlçde hangi işyerleri (fabrika, kurum, daire, şirket, vb) vardır? İlçde çalışma gösteren kitle örgütleri = sendikalar nelerdir ve bunlar herede örgütlenmiş? Tabanları hangi yalorurukta nelerede bulunmaktadırlar? İşyerleri ve emekçilerin yoğun olarak oturduğu mahalle ve semtler nelerdir? Mahalle ve semtlere göre bakın politik eğilimler ne yöndedir? Fasitlerin etkin olduğu işyeri ve mahalleler hangileridir? Ekibin kuruluşu, yeni ekibin oluşturulması, ya da ekibin ilçli herhangisi bir düzeyde sırasında bu bilgiler de elde hazır bulunsunlar. Çevre konuşmaları bilgiler ne kadar ayrıntılı ve kapsamlı olursa, hedeflerin tesbiti yönünde kararlar o kadar yerinde olur. Kısacası, ilçde sınıf mücadelesinin gerekleri açısından hangi hedefleri benimzile koyuyoruz? sorusuna açık cevaplar verebilecek bilgileri sahip olmamız. Ancak hemen şunu belirtmeli ki, tüm bu bilgilerin sağlanması ve dönüştürülmesi ayrıntılı, ekibin kuruluşu için uzun sürreli sosyolojik-ekonomik araştırmaların sonuna erilemez ciddi bir yalorur olur. Bir kere, o ilçde yaşayan Partililer biraraya geldiklerinde, sempoizasyonları da katkısını sağlayarak tüm bu bilgileri ana hatlarını kısa zamanda ortaya çıkarabilirler. İkincisi, esas görev araştırma yapmak değil, bu araştırmaların daha da genişletilmesi olan ekibi oluşturmak, Parti çalışmasına bir önce geçmektir.

İlk aşamada üyeler ve çalışma alanları konuşuldu bir irdelene yapılmıştır. Kuşku-

şuz hedef, ilçli sınırları içinde her işyerinde ve her semtle çalışma ekibine sahip olmalıdır. Ama olanaklar ve kaynaklar da kısıtlıdır. Bu durumda hedefleri ve öncelikleri belirlemek gerekmektedir. Üyelerin doğal konuşmaları, doğal çalışma alanları, bu hedef ve önceliklerin belirlenmesine kısıtlayıcı faktörlerdir. «Doğal alan, işkiler ve çevresiyebileceğimiz faktörler hesaba katılmadan ekibin kurmak yeterli olur. Ancak konuşulan ekibin yapısı ve çalışma alanı nasıl ortaya çıkarsa çıkın ek görevlendirilmeler zorunlu. İlçli farklı düzeylerde de olsa ilçdeki tüm alanlara dönük bir çalışma hedeflenmelidir. Bunun en belli başlı yolu da, kitle örgütlerinin hemen hepsi ile yalorur biçimde ilgilenebilmektir.

ÇALIŞMA EKİPLERİNİN KURULUŞU

Ekibin kuruluşu nasıl bir yol izler? İlk iş üye ve aday üyelerin mümkün olduğu oranda da sempoizasyonları, berede çalışması, ilçin, herede oturduğumuz, hangi ilçle ilgili ve hangi kitle örgütleriyle ilişkisi olduğumuz iyi bir düşünme çalışmasıdır. Bu bilgiler hangi üyelerin hangileriyle, ne gibi nedenlerle biraraya kılacak gelebileceğini ya da gelmesi gerektiğini göstermelidir. Sendikalar ve kitle örgütlerinde ilçli çalışma hangi üyelerin ilçde hedefler doğrultusunda mücadeleye sevk edilmiştir? İşyerlerinde birbirine yakınlığı ve bir işyerlerinde arkadaşlaşan ortak bir temelde çalışma olanakları ne ölçüdedir? Oturma yerleri arasındaki yakınlık, bir seritten diğerine geçişler, ortak sınırlar nelere? Eldeki bilgiler ve benzeri sorunlar cevaplandırılmalıdır.

İlçde hangi işyerleri (fabrika, kurum, daire, şirket, vb) vardır? İlçde çalışma gösteren kitle örgütleri = sendikalar nelerdir ve bunlar herede örgütlenmiş? Tabanları hangi yalorurukta nelerede bulunmaktadırlar? İşyerleri ve emekçilerin yoğun olarak oturduğu mahalle ve semtler nelerdir? Mahalle ve semtlere göre bakın politik eğilimler ne yöndedir? Fasitlerin etkin olduğu işyeri ve mahalleler hangileridir? Ekibin kuruluşu, yeni ekibin oluşturulması, ya da ekibin ilçli herhangisi bir düzeyde sırasında bu bilgiler de elde hazır bulunsunlar. Çevre konuşmaları bilgiler ne kadar ayrıntılı ve kapsamlı olursa, hedeflerin tesbiti yönünde kararlar o kadar yerinde olur. Kısacası, ilçde sınıf mücadelesinin gerekleri açısından hangi hedefleri benimzile koyuyoruz? sorusuna açık cevaplar verebilecek bilgileri sahip olmamız. Ancak hemen şunu belirtmeli ki, tüm bu bilgilerin sağlanması ve dönüştürülmesi ayrıntılı, ekibin kuruluşu için uzun sürreli sosyolojik-ekonomik araştırmaların sonuna erilemez ciddi bir yalorur olur. Bir kere, o ilçde yaşayan Partililer biraraya geldiklerinde, sempoizasyonları da katkısını sağlayarak tüm bu bilgileri ana hatlarını kısa zamanda ortaya çıkarabilirler. İkincisi, esas görev araştırma yapmak değil, bu araştırmaların daha da genişletilmesi olan ekibi oluşturmak, Parti çalışmasına bir önce geçmektir.

İlk aşamada üyeler ve çalışma alanları konuşuldu bir irdelene yapılmıştır. Kuşku-

şuz hedef, ilçli sınırları içinde her işyerinde ve her semtle çalışma ekibine sahip olmalıdır. Ama olanaklar ve kaynaklar da kısıtlıdır. Bu durumda hedefleri ve öncelikleri belirlemek gerekmektedir. Üyelerin doğal konuşmaları, doğal çalışma alanları, bu hedef ve önceliklerin belirlenmesine kısıtlayıcı faktörlerdir. «Doğal alan, işkiler ve çevresiyebileceğimiz faktörler hesaba katılmadan ekibin kurmak yeterli olur. Ancak konuşulan ekibin yapısı ve çalışma alanı nasıl ortaya çıkarsa çıkın ek görevlendirilmeler zorunlu. İlçli farklı düzeylerde de olsa ilçdeki tüm alanlara dönük bir çalışma hedeflenmelidir. Bunun en belli başlı yolu da, kitle örgütlerinin hemen hepsi ile yalorur biçimde ilgilenebilmektir.

ÇALIŞMA EKİPLERİNİN KURULUŞU

Ekibin kuruluşu nasıl bir yol izler? İlk iş üye ve aday üyelerin mümkün olduğu oranda da sempoizasyonları, berede çalışması, ilçin, herede oturduğumuz, hangi ilçle ilgili ve hangi kitle örgütleriyle ilişkisi olduğumuz iyi bir düşünme çalışmasıdır. Bu bilgiler hangi üyelerin hangileriyle, ne gibi nedenlerle biraraya kılacak gelebileceğini ya da gelmesi gerektiğini göstermelidir. Sendikalar ve kitle örgütlerinde ilçli çalışma hangi üyelerin ilçde hedefler doğrultusunda mücadeleye sevk edilmiştir? İşyerlerinde birbirine yakınlığı ve bir işyerlerinde arkadaşlaşan ortak bir temelde çalışma olanakları ne ölçüdedir? Oturma yerleri arasındaki yakınlık, bir seritten diğerine geçişler, ortak sınırlar nelere? Eldeki bilgiler ve benzeri sorunlar cevaplandırılmalıdır.

İlçde hangi işyerleri (fabrika, kurum, daire, şirket, vb) vardır? İlçde çalışma gösteren kitle örgütleri = sendikalar nelerdir ve bunlar herede örgütlenmiş? Tabanları hangi yalorurukta nelerede bulunmaktadırlar? İşyerleri ve emekçilerin yoğun olarak oturduğu mahalle ve semtler nelerdir? Mahalle ve semtlere göre bakın politik eğilimler ne yöndedir? Fasitlerin etkin olduğu işyeri ve mahalleler hangileridir? Ekibin kuruluşu, yeni ekibin oluşturulması, ya da ekibin ilçli herhangisi bir düzeyde sırasında bu bilgiler de elde hazır bulunsunlar. Çevre konuşmaları bilgiler ne kadar ayrıntılı ve kapsamlı olursa, hedeflerin tesbiti yönünde kararlar o kadar yerinde olur. Kısacası, ilçde sınıf mücadelesinin gerekleri açısından hangi hedefleri benimzile koyuyoruz? sorusuna açık cevaplar verebilecek bilgileri sahip olmamız. Ancak hemen şunu belirtmeli ki, tüm bu bilgilerin sağlanması ve dönüştürülmesi ayrıntılı, ekibin kuruluşu için uzun sürreli sosyolojik-ekonomik araştırmaların sonuna erilemez ciddi bir yalorur olur. Bir kere, o ilçde yaşayan Partililer biraraya geldiklerinde, sempoizasyonları da katkısını sağlayarak tüm bu bilgileri ana hatlarını kısa zamanda ortaya çıkarabilirler. İkincisi, esas görev araştırma yapmak değil, bu araştırmaların daha da genişletilmesi olan ekibi oluşturmak, Parti çalışmasına bir önce geçmektir.

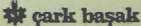
İlk aşamada üyeler ve çalışma alanları konuşuldu bir irdelene yapılmıştır. Kuşku-

Çalışma Ekiplerinin Kuruluş İlkeleri

İŞYERİ VE MAHALLE ÇALIŞMASININ FARKLI YÖNLERİ

Çalışma ekibinin kuruluşu başlıca iki koşulla birlikte yürütmektedir. Birincisi, Partinin üyelerinin doğal çevrelerine uygun ve verimli çalışması sağlayacak biçimde örgütlenmek; ikincisi, Partinin işyerinde = fabrikada, sendikada, =kitle örgütünde, ya da mahallede örgütlenerek etkinliğini arttırmak hedefine hizmet etmektir. Bu iki koşul bir ekibe ne kadar karşıyorsa, ne kadar üst düzeyde çalışması, ekibin kalıcılığı o aranda sağlanmaz, çalışması aynı oranda sonuç alacaktır. Fakat, bazı durumlarda her iki koşulu birden haız bulmak mümkün olmayabilir. Üyelerin doğal alanları göre ekibin kurulduğunda, çalışma ekibinin işlevi ilkelerini gerçekleştirmek açısından elverişli bir durum yaratılmıştır, ancak örneğin, çalışma alanı öncelik taşıyabilir. Bu durumda çalışma ekibi ve üst kademele ne yaparsa yaparsa ilandaki çalışmada fazla bir sonuç beklenemez gerekir. Ya da tersine, işçi sınıfının politik ve örgütlenme hedefleri açısından hayati öncelik sahip bir alanda ekibin kurulması kararlaştırılmıştır, fakat ekibin üyeleri o alanda yerleşik değildirler ya da ekibin özelliği üyelerinin hepsinin ya da çoğunun işsiz olması, sonuçta da ekibin verimli çalışması olanaksızdır. Böyle bir başlangıçlık bir avantajlı bir konumu sayılmaz. Çalışmaların gelişmesi oldukça zorlaşabilir. Ekibin birçok görevini yerine getirmekte zorluklarla karşılaşacaktır. Ancak kuskuşuz sabırlı ve titiz bir çalışmaya, bir takım ihtiyaçların de-

ğünin ekibin başkanı ve yardımcılarının çoğunlukla ilçli yönetim kurulları tarafından

Bilimsel Sosyalist Ajitasyon ve Propagandanın Temel İlkeleri

Partimizin varlığı, işçi sınıfımızın ve emekçi halk kitlelerinin devrimci eyleminin temel bir gereği. Ancak, Partimizin yalnızca varlığı, kitlelerin devrimci girişimini kullanabilmeyi için yeterli değil. Bu girişimi uyandırabilmek için sürekli olarak ve yaratıcı bir biçimde kitle içinde Parti çalışmasını yürütmek zorundayız. Nitekim, Tüzüğüümüzün üyelik hak ve görevlerine ilişkin temel maddesiyle, bütün üyeler «Partinin amaç ve programını geniş kitlelere anlatmak ve benimsetmek için her fırsattan» yararlanarak, «Kitlelerin Parti politikası doğrultusunda görüş ve eylem birliğine varmalarını sağlamak, Parti'ye yeni taraftarlar ve üyeler kazandırmak için vargüçlü» çalışmaya görevli.

Bu, herşeyden önce, Partimizin politikasını, tecrübe ve bilgi birikimini, olayları ve dünyayı kavrayış biçimini üstalika yayma, bu görüşlerimizin doğruluğuna kitleleri ikna etme ve bu doğrultuda onları harekete geçirme görevidir. Kısacası, propaganda ve ajitasyon.

Ancak, yalnızca propaganda ve ajitasyonla yetinemez. Program ve politikamız ne denli doğru olursa olsun, kitlelerin Partimizi önder olarak görebilmesi için, doğru kavranmış politika-mızın kitleler arasında örgütlenme çalışmasıyla desteklenmesi gerekir. Parti hareketinde ne ajitasyon ve propagandanın, ne ideolojik çalışmanın, ne de örgütlenmenin başlıbaşına birer amaç olmaması, hiçbirini diğerlerinin karşısına koymadan, bu çalışmaların uyumlu, birbirini destekleyecek biçimde yürütülmesinin zorunlu kılılır.

Örneğin, seçimlerde yüzbinlerce bildirici dağıttık, kahve toplanılan yaptık, mitingler düzenledik, radyo ve televizyondan milyonlarca insana seslendik, ama bununla yetinemedik. Aksine, bu çalışmalarımızla yeni ilişkiler kurduk, kitleleri örgütlendirmeye çalıştık. Bunu yapmasayık, özel olarak ne düşünürsek düşünelim, nesnel olarak hareketin kendiliğinden gelişeceği kanısı gibi oportünist bir yaklaşıma teslim olmuştuk. Oportünizmin en tipik göstergelerinden biri, kitleler içinde yalnızca ajitasyon ve propaganda çalışması yürütme-kle yetinmektir.

Öte yandan, seçimlerde kurduğumuz ilişkileri şimdi devam ettirmek, daha da geliştirmek durumundayız. Kitle içinde çalışmalarımızdaki yetersizliklerimizden kurtulmak için Parti içi çalışmaya daha fazla caba harcar, ajitasyon ve propaganda çalışmalarımıza gereken önemi vermezsek, sekteye düşmek kaçınılmaz olur. Seçimlerde kurduğumuz ilişkileri devam ettirebilmeyi, daha da geliştirebilmeyi ise ancak ajitasyon ve propaganda çalışmalarımızı da devam ettirerek sağlayabiliriz.

Şimdi sürdürmemiz gereken bu ajitasyon ve propagandayı, Partinin «çalışmalarında en ileri mücadele çizgisinden bir milim bile geri düşmemesini sağlamak için» açtığı kampanyalarda ve seçimlerde yürüttüğü ajitasyon ve propaganda çalışmalarıyla karıştırmamak gerekir. **Günderlik ajitasyon ve propaganda**, partinin genel politik eyleminin temel biçimlerinden biridir. Bu nedenle de dönemsel olarak yürütülemez, sürekli. Bu süreklilik içinde ise Partimizin giderek artan sayıda ajitator ve propagandistlere gereksinimi vardır. Ancak vaktinin büyük kısmını ajitasyon ve propaganda çalışmalarına ayırabilen, bu konuda eğitilmiş ve yetkinleşmiş üyeleri yetiştirerek, bu üyelerin de çalışmasıyla ajitasyon ve propagandadaki görevlerinin altından kalkabilir Parti.

AJİTASYON VE PROPAGANDANIN İŞLEVİ

Bir yandan, işçi hareketi politik bilinc kazanır, emekçilerin kültürel ve politik düzeyleri yükselir, kitlelerin dünyayı ve olayları kavrayışı, düşünce tarzı giderek daha gelişirken, diğer yandan, toplumsal ve bireysel psikolojinin, komünist oluşumunun yasalarının incelenmesine dayanan burjuva propagandası da giderek daha mükemmelleşmekte, burjuvazinin işçi ve emekçiler üzerindeki ideolojik etkisini artırma yöntemleri gelişmektedir. Bu nedenle, ajitasyon ve propaganda çalışmalarımızda kitlelerin önyargılarından, inançlarından ürkmeme-kle, Partimizin politika ve sloganları-

ni anlayamamalarına üzülmemeliyiz. Ajitasyon ve propaganda çalışmalarımızda daima toplumdaki değişikliklerin evrimini değerlendirmek, dinlemek olmak ve kitleleri oldukları gibi ele almak zorundayız.

Kitleleri, herşeyden önce oldukları gibi almadan yürütülen propaganda yalnızca arzu ettiği şeyleri gerçekmiş gibi ele almak, Parti için açık olan sorunları kitleler için de açılmış gibi görmek, kitlelerin bilinc düzeylerini abartmak ya da onların yalnızca devrimci düşüncelerini gözetmek gibi yöntem hatalarına değil, aynı zamanda kitlelerin eylemi yerine Parti eylemini koymak, işçi ve emekçilerin geri olduklarını öne sürerek başarısızlıkların aklamak gibi ciddi politik hatalara da götürür.

Ancak, kitleleri oldukları gibi ele almak, onların bilinc düzeyine teslim olmak değildir. Kitleleri oldukları gibi ele almak, onların gerçek bilinc düzeyini kavramak demektir. Bu konu, özellikle yerel örgütlerimiz için büyük önem taşır. Örneğin, kırtarılan bildiriler bak-tığımızda, sıkıca, Partimizin temel be-gelerindeki çözümlerinin neredeyse aynen, bildirinin değişmesi gereken so-mut soruna yaratıcı bir biçimde uyul-maksızın, yazıldığını görürüz. Aslında, diyelim II. Büyük Kongremizin her-hangi bir kararını aynen alıp bildiri ha-linde basabiliriz. Ama bu durumda, propaganda yaptığımızı söyleyemeyiz. İşçi ve emekçilerin en aktif politik temsil-cileri için ulaşılabilecek derecede yoğun bilimsel biçimdeki sosyalist bilinc, ço-ğunluğun ortaklama düzeydeki görüşü içinde çoğu kez kaybolur, anlaşılmaz, kavranamaz. İşte propagandanın temel işlevi de burada ortaya çıkar: **Sosyalist bilinci yığınların bilincine onların kav-rayıp özümseyebilecekleri bir biçimde götürmek, kitleleri bulduklarını bilinc düzeyinden sınıf mücadelesinin düzeyi-ne ulaştırmak.** Bu nedenle bilimsel so-syalist ajitasyon ve propaganda, daima işçi ve emekçi halk hareketinin tarihini, gelişimini nesnel koşulların dikkate alarak en karmaşık toplumsal sorun-ları kitlelere açıklamaya, Partinin he-deflerini ve politikasını kavratmaya ca-lışır.

BİLİMSEL SOSYALİST AJİTASYON VE PROPAGANDA BİR MÜCADELE ARACIDIR

En karmaşık toplumsal sorunların kitlelere açıklanması, herşeyden önce **gerçeklerin açıklanmasıdır.** Ama yalnızca gerçekler açıklanarak kitlelerin bilinc düzeyi yükseltilemez. Parti propagandası, ancak yaşamın doğurduğu, geniş kitlelerin yaşaması çıkarlarına ilişkin tüm sorunları açıklanırken yanısıra sözkonusu sorunların çözümüne giden doğru yolu gösterdiği sürece etkili olabilir. Bu nedenle de en genel anlamında bilimsel sosyalist ajitasyon ve propaganda kapitalizmin aşman ve sosyalist toplumu kurmanın gerekli olduğu bilincini kazandırmak zorundadır. Sosyalizmin kazanımları bu konuda büyük önem taşır. Sosyalist ülkelerde işsizliğin tasfiyesi, eğitimdeki büyük hamleler, toplumsal güvenlik, halk sağlığı gibi temel sorunların çözümünde kazandırdığı başarıların kitlelere iletilmesi, onlara sosyalizmin bir 'hayal' olmadığı göstermenin ötesinde, kapitalizmin tüm aksaklıklarını tüm açıklığıyla gözler önüne sermektedir.

Görüyoruz ki, bilimsel sosyalist ajitasyon ve propaganda içerdiği, yöntemi ve işleviyle özünde burjuva ideolojisiyle savaşmaya yöneliktir. Propaganda ve ajitasyonumuz yalnızca bir bilinc aktarma ve bu bilinc doğrultusunda harekete geçirme değil, aynı zamanda burjuvaziye karşı bir mücadele aracıdır. Örneğin Partimizin seçimlerde radyo ve televizyondan yaptığı konuşmalarla Partimiz yalnızca, sosyalizmi tanıtmış, aynı zamanda yoğun bir demokrasi ve sosyalizm mücadelesi verilmiş, ileri mevziler kazanılmıştır.

PROPAGANDA VE AJİTASYONUMUZDA ARAÇLAR

Bilimsel sosyalist ajitasyon ve propagandanın bir mücadele aracı olması, hangi araçların kullanılabileceğine ve yöntemine de açıklık getirmektedir.

Yalnızca yazı, müzik, resim, fotoğraf vb. midir propaganda araçları? Yalnızca gazete, dergi, kitap, tiyatro, sinema vb. midir? Yalnızca kişiliğimiz, davranışlarımız, ev ziyaretleri, toplantılar, Kitle-sel gösteriler vb. midir? Hayır, bilimsel sosyalist ajitasyon ve propaganda daima kitleleri eğiterek öğrenir ve kalıp tanırız. Daima kitlelere «yüreğine ve beynine giden yolu bulmak için mücadelesinin somut koşullarının ve yürütülen mücadele biçiminin ortaya çıkardığı

tüm araçları kullanır. Bu nedenle de bilimsel sosyalistler yalnızca şu araçları kullanır, bunları kullanmaz gibi bir sonuca varılmaz. Örneğin daha önceki seçimlerde atış kullanıldığı halde, son seçimlerde koşulların değişmesiyle, aynı işlevi görebilecek kapasitede başka bir araç, balon üretildi ve kullanıldı. Koşullar daha başka türlü değiştiğinde başka araçların geliştirilmesi gerektiği ve geliştirileceği açıktır.

Mücadelenin somut koşullarının ve yürütülen mücadele biçiminin ortaya çıkardığı tüm araçları kullanabilmeyiz ama, amaçın araçları haklı çıkaracağı yolda hiçbir genelleme yapmadan. Bilimsel sosyalist ajitasyon ve propaganda maceracı değildir. Somut durumda da kitlelerin kendi gereksinimlerinde doğal bir biçimde kaynaklanmayan, koşullar ne olursa olsun, ne pahasına olursa olsun, 'ideolojik görüş uyarınca' yapıp olarak kullanılan araçlara ajitasyon ve propagandamızda yer yoktur.

AJİTASYON VE PROPAGANDAMIZIN TEMELİ: BİLİMSEL ÇALIŞMA

Buraya kadar söylenenler gösteriyor ki, ajitasyon ve propagandamız herşeyden önce bilimsel olmalı, en ileri, en tutarlı, en devrimci bilincin bulgularına dayanmalıdır.

Bilimsel sosyalist bir parti, nüfusun farklı tabakalarına yaklaşım tarzını çeşitlendirmek zorundadır. Toplumun bütün tabakalarına aynı sözcüklerle, aynı kantlarla ve aynı çağrılarla seslenilemez. Bazı tabakalar için kavranabilir olan kanıtlar, diğerleri için olmayabilir. Bu nedenle de her toplumsal grubun öz-güllüğünü, sorunlarını, mesleki çıkarlarını ve genel sorunlara özel yaklaşım biçimini daima gözönünde tutmak zorundayız.

Bütün bunlar, ortaklaşa çalışmayı, toplumun farklı kesimlerinin düşünce ve davranışlarını araştırmayı gerektirir. Bu karmaşık çalışmada, «bilimin yalnızca bir bölümünü değil, tamamını» kitlelere sunabilmeyi gerektirir.

Ancak, propaganda ve ajitasyonda bilimsel olmak, «bilim dili» değildir. Eğer algılar doğru çözümlendiye ve kanıtlar açık değilse cıvılcı cümlelerle, parlak konuşmalarla, devrimci lafazanlıkla da bilimsellik sağlanamaz. Propaganda bilimsellik, sığılı ve basitliği değil, üslupta keskinliği ve anlatımda açıklığı gerektirir.

Propaganda ve ajitasyonun bilimsel

temeliere dayanması, aynı zamanda, tartışmaya, itirazla açık olmasını ve bu kuşku ve itirazları gerekli biçimde cevaplandırabilmesini gerektirir. Propagandada açık olmamak, kitlelerin güvenini sağlamanın en temel etmenlerinden biridir. Üstelik açık olmamak, başka olumsuzluklara da içerir. Göşitlerin «oligarş» örneği, belirsiz, açıklanmayan ve tanımlanmayan bir şey sık sık tekrarlandığında, kitleler artık ona anlaşılan bir şeymiş gibi alışır. Bu nedenle de ne kadar belirsiz şeyler söylersek ya da söyleyeceklerimizi ne kadar kapalı söylesek, anlatımda gizli olan yanlışlar o kadar geç ortaya çıkar, zarar da o kadar büyük olur.

BİLİMSEL SOSYALİST AJİTASYON VE PROPAGANDA ÖRGÜTLÜDÜR

Demokratikleşme İçin Plan, ajitasyon ve propagandada bilimselliğin en somut, en güzel örneği. Böylesi bir ajitasyon ve propaganda silahını Partimizin üretilebilmesi bir rastlantı değil kuşkusuz. Çünkü böylesi bir silah, diğer önkoşulların yanısıra, ancak bilimsel sosyalist kitlelere dayalı bir örgütlenme içinde üretilebilir ve kullanılabilir. Örgütsüz bilimsel sosyalist ajitasyon ve propaganda olmaz.

Gerçekten de buraya kadar kısaca sıraladığımız ilkelerin tümü örgütlülüğü, örgütlülük ise bu ilkelerin ve propagandaya iletilenlerin yaşamı geçirilmesini zorunlu kılar. Örneğin 1 Mayıs'ı hatırlayalım. Partimiz «1 Mayıs Yasaklanamaz» dedi. Bunu başkaları da söyledi, ama yalnızca Partimiz dediğini yaptı. Yapılacağı söylenen şey gerçek haline getirildi mi ezildir, şaşırtıcıdır.

Neler yapacağımızı söyleyeceğiz ve mutlaka gerçekleştireceğiz!

Yurt ve Dünya

1 Ocak 1980'de çıkacak olan 19. sayı Yurt ve Dünya öncesi abonelerin yenilenmesi çalışmaları tamamlanmış olacaktır.

Tüm örgüt birimleri doldurdukları abone makbuzlarını ve bedellerini hızla Genel Merkez'e ulaştıracaklardır.

nan halka karşı hiçbir yasal gerçekleştirilemez ihale edilemeyecek bir terör uyguladılar. Faşistlerin serbestçe düzenledikleri cenaze töreni ile ricileri arasında.

«Sokaklardan rasgele yurttaşlar toplanarak gözaltına alındı. Öğretim üyelerinin törene katılması engellendi, gazeteciler dövlüdü. Onlarca insan yaralandı. Faşizmin katli ettiği Prof. Tütingil'in cenazesinde bulunmayan başka amaçları olmayan yurttaşların bu haklarını kullanmalarını bile çok gördü.

«Demirel İktidarının amacı açıktır: Yeni baskı yasalarını, demokratik hak ve özgürlüklerini kısıtlanması ve ortadan kaldırılması için faşist demokratik toplumsal muhalefeti direniş daha başından susturmak, boğulmak istemektedir.

«Meclislerdeki gerici-faşist çoğunluk emperyalizme ve tekeli büyük sermayeye her istediğini yapma olanağını vermektedir. Bilimsel sosyalistler demokratlar, ilericiler örgütlü birleşik mücadelede huzla yol almak tadırlar. Bu güç faşizme geçit vermez. Tarih Halketleri gelişip, güçlenecek; Demirel ve destekçilerinin de heveslerini kursaklarında bırakacaktır.»

«Sayın Oktay Kurtbütçe
TGS Genel Başkanı

Basın Sarayı/Çağaloğlu

«Dün Prof. Tütingil'in cenazesinin kaldırılması sırasında halka, öğretim üyelerine ve gençlere karşı girilen terör görev yapmakta olan basın mensuplarına da yönelmiştir.

«Halkın demokratik bir hakkını kullanmasına karşı girilen terörün olduğu gibi, gazetecilere yöneltilen saldırıların da hiçbir yasal dayanağı yoktur, olamaz.»

«Olayları izlentü ve öfkeyle yaşadık. Yaralanan, tartaklanan üyelerinize geçmiş olsun dilekelerimizi iletir, saldırıyı bir kez daha protesto ederiz.»

Genel Başkan Behlce Boran, Profesör Cavit Orhan Tütingil'in öldürülmesi üzerine öğoğdaki demec vermiştir. Boran ayrıca Profesör Tütingil'in eşine ve İstanbul Üniversitesi Rektörü Prof. Halkut Ala b'irer başsağlığı teltarını göndermiştir: (7.12.1978)

«Profesör Cavit Orhan Tütingil, ülkede faşist bir diktatörlük yerleştirmek isteyenler tarafından öldürülmüştür. Amaç, faşist diktatörlüğü gerçekleştirmek yolunda toplumun faşizme karşı demokratik direnci nokotalarının tümünü yoketmek ve herkesi faşist diktatörlüğe boyun eğdirmektir. Gazeteci Abd İpekçi, Profesör Ümit Doğanay'dan sonra Profesör Tütingil'in hedef seçilmesi bunun yeni kanıtlardır. Aydınlar, yazarlar, sanatçılar susturulmuş ve teslim alınmış istemektedir.

«Faşist diktatörlüğü toplumun başına belâ etmek isteyenler AP hükümetinin kurulmasını kararsız emellerini gerçekleştirmek için daha elverişli bir fırsat görüyorlar. AP hükümetinin, işbaşına gelmesiyle beraber atıldığı ilk adımlar, gizli faşist odakların ceza-

retlendirmiştir. Gerici-faşist güçler saldırılarının pervasıza sürdürmektedirler. «Tüm ilericiler, demokrat, yurttaş güçleri için günler bekliyor. İşçi sınıfımız, emekçi kitleler, ilericiler aydınlar ve gençler faşist diktatörlük tehlikesine karşı her zamandan daha çok dikkatli ve dirençli olmak zorunda. İlerici ve demokratik güçlerin birleşik örgütlü hareketi faşist diktatörlüğü önleyecek tek güçtür.»

Sayın Şükriye Tütingil
İğlevet, Falyalı Sokak No: 23
Levent - İSTANBUL

İleriyeye dönük, güzeldir, doğrudan yana ne varsa hepsine düşünme faşizmin ülkenizdeki özemcileri tarafından hunharca canına katılan eşiniz sayın Profesör Cavit Orhan Tütingil'i saygıyla anar, sizin ve diğer yakınlarınızın acısını iletir paylaşırın.

Sayın Profesör Halkut Ala
İstanbul Üniversitesi Rektörü

Üniversiteniz profesörlerinizin sayın Cavit Orhan Tütingil'in hunharca öldürülmesi ülkenizin bilim ve düşünme yaşamı bakımından önemli bir kayıp olmuştur. Ülkede faşist bir diktatörlüğü gerçekleştirmek isteyenler, öğretim üyelerinin, bilim adamlarının, aydınların, yazarların, sendiriler tek toplumun faşizme karşı tüm demokratik direnci noktalarını yok etmeyi amaçlamaktadırlar. Yazık Abd İpekçi, Profesör Ümit Doğanay'dan sonra şimdi de Profesör Tütingil'in hunharca canına katılması bunun yeni kanıtlarıdır.

Partimiz, işçi sınıfımız, emekçi kitlelerin, aydınların ve gençlerin faşist özemcilerine boyun eğmeyeceklerini olan inancını tekrar belirtir size ve sahsızında tüm üniversite camiasına başsağlığı diler.

Amasya'da yoğunlaşan faşist saldırılar sonucu bir GENÇ ÖNCÜ üyesinin ölümü, bir Parti üyesinin yaralanması ile ilgili yapılan açıklamalar: (6.12.1978)

AP hükümetininin kurulmasıyla beraber Amasya'da MHPçiler tarafından gerçekleştirilen terör kavası kanlı saldırılara dönüşürmektedir. Bunun son örneği dün Suluova'da Partimiz üyesi Seydican Sürer ve Genç Öncülü Mukarrem Vural'a yöneltilen kanlı saldırı olmuştur. Suluova Şeker Fabrikası Pancar Muhasebesinde bulunan gerici ve faşistlerce planlandığı anlaşılın saldırıda Genç Öncülü Muharrem Vural hayatına kaybetmiş, Seydican Sürer ise ağır yaralanmıştır. Saldırganlarına kanun dışı olduğu bellidir ve bu kişiler Suluova'da birçok olayda parmaklıklar olan kişilerdir. Saldırganlar yaralı arkadaşlarımız tarafından tanınmış ve ilgili makamlara iletmiştir.

MHPçiler ve MHP yanlılar uzun bir süredir Amasya'yı kendilerine hedef seçmişlerdir. AP hükümetininin kurulması ile bu planlarını kanlı saldırılarına yürürlüğe koymak istemektedirler. Suluova'da dün yaşanan olaylara beraber yine dün sabah Partimizin Amasya il lokalinin saldırıya uğrayarak camilarının kırılması da bunun göstergesidir.

Yeni AP hükümetiyle birlikte artan sıkıyönetim anti-demokratik uygulamalarının yeni bir örneği olarak GENÇ ÖNCÜ'nün kapatılması üzerine Genel Sekreter Nihat Sargın öğoğdaki bildiriyle yayınlamıştır: (30.11.1978)

«Sıkıyönetim öteden beri süregelen anti-demokratik uygulamaları ve baskılar AP hükümetinin işbaşına gelmesiyle birlikte için gerekçe gösterilmiştir. İlerici, demokratik örgütler üzerinde baskılar, gerekçesiz kapatılmaları diktatörlüklerin, GENÇ ÖNCÜ'nün kapatılması bu anti-demokratik baskıların son örneği oldu. GENÇ ÖNCÜ'nün merkezi kısıp bir süre önce sıkıyönetim kuvvetlerine oranmış, kapatılmak için gerekçe yapılabilecek bir suç unsuru bulunamamıştır. Bu kez «suç unsuru hiç ornamadan tamamı dışına çıktığı gibi sudan bir gerçekleştirilecekti.»

Yeni hükümetin anti-demokratik baskı ve uygulamaları nereden kadar varacağına örnek olarak birinci orada verimeye başlandı.

«Herşün birkaç yurttaş canına kıyan cinayet sebekeleri, faşist örgütler serbestçe çıkarıyor, yeni kottamlar planlıyor ilericiler, demokratik örgütler biribir ardına kapılmaktadır. Kottaplar toplanmakta, dergiler kapatılıp, gazeteciler tutulmaktadır.»

«Sıkıyönetim komutanlıkların baskıların çevirip, kendilerini bağıli mahkemelerde hüküm giyen ve yargılananlara olan yüzleri faşistlerin hangi öükücü derneklerde, milliyetçi partiyeye mensup olduklarına bakılmaktadır. M. Ali Ağo'nun nasil ve kimler tarafından kaırıldığı ortaya çıkarılmaktadır.»

«Bütün bunlara gözlerinizi kapatarak, ilericiler demokratik örgütleri kapatmak hangi yasaıyla, hangi idemokratik hukuk devleti ilkesiyle bağdaştırılmaktadır?»

«Başbakan Demirel de iyi bilmelidir ki basıyıcı, terörlü sosyalistler ve demokratik güçleri indirilmeleri, demirel ve yontemleri daha önce de çok denedi ama işçi ve emekçi kitlelerin mücadelesini durduramadı. Yeni hükümetinin enaboları da boşa çıkarılacaktır. Bütün saldırılar pükürtülecek, demokratik toplumsal muhalefatin direnişini gerçekleştirecek. Demokratik hak ve özgürlükler korunacak, daha ileri özgürlükler için mücadele sürdürülecektir.»

Genel Başkan Behlce Boran, Filistin Halkıyla Dayanışma Günü için öğoğdaki bildiriyle yayınlamıştır: (29.11.1978)

«Filistin halkıyla dayanışma günü tüm ilericilerin ve baskıya verilerin özellikle destekçilerinin bir gündür. Kendi peşevini kendisi belirleme ve bağımsızlık ulusal devlet kurma, Filistin halkının en doğal ve vazgeçilmez hakkıdır. Uzun yıllardır bu hakkı elinden alan, İsrail'in işgali ve baskısı altında tutulduğu ve diğer Arap ülkelerindeki kamplarda yaşamaya mahkûm edilen Filistin halkı bu mahkûmiyete karşı çıkmış, direnmiş durmadan yükselen bir mücadele vermiştir. Filistin halkına yapılan baskılara ve zulme karşı emekçi-Filistin halkının verdiği mücadele ile dayanışma içinde olmak, biriciliğin ve devrimciliğin vazgeçilmez, onurlu görevidir.

Filistin halkının bağımsızlık mücadelesinin desteklenmesi, barış ve dünya barışı bakımından da son derece önemli ve önemli bir görevidir. Dün-

ya barışı bakımından Orta Doğu'da barışın korunması imhâl edilemez bir şarttır. Orta Doğu'da barış iş Filistin sorununun Filistin halkının ulusal emni ve çıkarlarını gerçekleştirecek biçimde çözümüne bağlıdır. Bu özün getirilmeden Orta Doğu'da gerçek, kalıcı bir barış olmaz. Kendisi de olumsuz yöle yöleğin bir zaman önce kurtuluş savaşını, vermiş bir Orta Doğu ökesi olan Türkiye'nin Yeni İlerci İttidatı'nın ve koğulsuz Filistin halkının yanında olmalıdır.

Türkiye İşçi Partisi Filistin halkını ile herfesece dayanır, onun emperyalizme ve gericiye karşı verdiği mücadelede onlara mutlaka ulusal coğacına olan inancı tamdır.»

Basın Bürosu Sekreteri Gündüz Mutluay Prof. Doğanay'ın öldürülmesi üzerine bir bildiri yayınlamıştır: (21.11.1978)

«Bir süredir ardarda düzenlenen ve son günlerde hızlandırılarak Prof. Ümit Doğanay'ın öldürülmesi ile sonuçlanan cinayetler yeni bir terörün işaretidir.

«Ülkemizdeki sınırlı demokratik ortamı da yoketmek, demokratik hak ve özgürlükleri tamamen ortadan kaldırmak isteyen faşist odak, bir dizi cinayet planlarıyla uygulamaya koymuştur. Tümü ayıp odaktan planlanan bu cinayetler emperyalizmin ve büyük burjuvazinin çıkarına işlenmektedir.

«Bu terör dalgası işbaşına gelen Demirel Hükümetinin programında yer alışı bir dizi anti-demokratik tasarımların uygulanmasıyla sökülabilmesinin zeminini oluşturmuş amaçlanmaktadır.

«Emperyalizm ve büyük tekeli burjuvazinin en gerici isteklerini gerçekleştirmek için bir yandan Hükümet'in «vasal siddetli hükümeti» için gerekli ortamın yaratılması, öte yandan da demokratik güçlerin, işçi-köylü emekçi kitlelerin indirilmesi amaçlanmaktadır.

«Demokratik toplumsal muhalefatin, MHP ve MSP destekli AP Hükümetine, onun anti-demokratik girişimlerine karşı yükselteceği muhalefatin, kitle hareketlerinin şiddetinden ölü kesilmek istemektedir.

«Türkiye'nin bilimsel sosyalistleri, demokratları, ilericileri faşizmin köpekisi köyde değneksiz gezmesine izin vermezlerdir. Saldırıları göğsünecek, tuzaklar-teritler boşa çıkarılacaktır Demokratik hak ve özgürlüklerin korunması ve geliştirilmesi için tüm demokratik güçlerin birliğıne sağlanacak, mücadele güçlendirilecektir.»

Öte yandan Genel Başkan Behlce BORAN öldürülen Prof. Doğanay'ın ölmesinin, cinayetten kurtulmuş arkadaşları Prof. Fikret Bayraktar ve TÜMÖD Genel Başkanı Doc. Aiko'nun birer telgraf göndererek saldırıyı nefretle kopsaldığını bildirmiş, başsağlığı dilekelerini iletmiştir:

«Sayın Profesör Doğanay
Profesörler Sitesi, Etiler - İstanbul
Eşiniz değerli bilim adamı, eşit insan Prof. Doğanay'ın uğradığı faşist saldırı sonuna kadar yaşamını şiddetle karşılamada dirençsiz bir direniş içindekiyle paylaşıyor, başsağlığı dilerim. Saygılarımla.

«Sayın Prof. Fikret Bayraktar
Kıtmya Fakültesi Dekanı, Kalesi / İstanbul
Faşist odakların demokratik hak ve özgürlükleri yoketme planlarının bir parçası olarak siz değerli bilim adamlarınıza yöneltilmiş kanlı saldırılar sonunda kaybetmişizdir. İlerici aydın, arkadaşımız, Profesör Doğanay'ın kaybedilen şuyduğunu derin acıyla paylaşıyor, sizce geçmiş olsun dilekelerini iletirim. Saygılarımla.»

«Doç. Fikret ALKAN
TÜMÖD Genel Başkanı / ANKARA

Yeni demokrat bilim adamı, ilericiler aydın Prof. Doğanay'ın öldürülmesi faşizmin aydınlık, çağdaş düşünceye ve bilime yönelen yeni bir saldırıdır.

Demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmak için saldırılar faşizmin pükürtüleceğine öian mutlak inancımı acınızı paylaşır, size ve ilericilerin başsağlığı dilerim. Saygılarımla.

Yeni Broşür:

Partimizin perçik olmayan yayımlarının 26.sı olarak çıkan «SINIFIMIZIN ONURUYLA» broşürü, 14 Ekit 1978 seçimlerinde Türkiye İşçi Partisi'ne yapıldığı Radyo - Televizyon konuşmalarını kapsamaktadır. 96 sayfa olan broşürün fiyatı 20 TL'dir. Tüm parti örgütlerine dağıtım başlanmış olup, ayrıca Partimizin Basın Bürosu'ndan temin edilebilir.

Portekiz Seçimleri ve Alınacak Dersler

Portekiz'de 2 Aralık'ta yapılan seçimler ve alınan sonuçlar çıkarılması gereken dersler açısından çok önemli. Bir kere erken seçimlerin yapılması Parlamentodaki güç dengesinin hiçbir partinin ya da blokun hükümet kuramaması yüzünden gerekti. Sürekli hükümet bunalımlarının ardında Mario Soares'ın Sosyalist Partisi'nin tutarsız politikası büyük rol oynadı. Seçimlerden önce olduğu gibi seçimlerden sonra da sosyal demokrat Sosyalist Parti'nin tutumundan çıkarılacak dersler Türkiye için de çok önemli.

Seçimler öncesinde Sosyalist Parti sürekli sağa kayış halinde. Bir yandan Nisan devriminde kitlelerin en önde gelen taleplerinden birisi olan Tarım Reformu sürekli sulandırılıp, büyük çiftlik sahiplerinin talepleri doğrultusunda revizyona uğratılırken bir yandan da Portekiz Komünist Partisi ile en asgari müştereklerde bile birleşmekten kaçınan bir tutum. Sosyalist Parti'nin iktidarda olduğu dönemlerde örneğin bir Tarım Bakanı olan Antonio Barreto seçimlerin hemen öncesinde partisinden ayrılacak sağcı Yeni Çoğunluk için Demokratik Birlik blokunun adayı oluyor. Sosyalist Partisi'nin dışişleri bakanı Jose de Medeiros Ferreira da öyle. Nisan devriminin getirdiği her şeye karşı olduğu bilinen Monarşistler, Merkezçiler ve sağdaki diğer partilerden oluşan sağcı bloka kolayca katılabilen bu tür politikacıların devrimin gereklerini uygulamayı bekliyordu Sosyalist Parti.

Sosyalist Parti iktidarı bırıktıktan sonra da, hükümet bunalımları sırasında ikircikli, kararsız tutumunu sürdürdü. Komünistlerle hükümet bunalımlarının atlatılması için işbirliği yapılmasına sürekli karşı çıkılırken, karşı devrimci güçler zaman zaman desteklendi. Derken seçim döneminde biri karşı devrimci, biri de Nisan devriminin kazanımlarını korumakta kararlı, ilerici iki blok kurulurken Sosyalist Parti bir yandan ilerici bloka katıldı, ama seçimlerde yeterli çoğunluğu elde edemediği takdirde sağcı partilerle işbirliği yaparak hükümete kesinlikle gelmeyeceğini söylemekten kaçındı.

Seçimlere bu hava içinde girildi. Yani Sosyalist Parti, ilerici blok içinde yer

almakla birlikte, seçimlerden sonra sağ partilerle mi, yoksa ilerici blok içinde PKP de dahil sol partilerle mi işbirliği yapacağını açıklamıyordu. Oysa bu konuda, PKP ile ilerici blokun tutumu açıktı. PKP, parlamentodaki sol ve ilerici güçlere dayalı demokratik bir koalisyon hükümetinin kurulması için çalışacağını açıklıyordu.

PKP Genel Sekreteri Alvaro Cunhal seçim öncesi konuşmalarında Portekiz'de en büyük tehlikenin sağ güçlerin seçimlerden kazanılı çıkmasından doğacağını belirtiyordu. Sağcı ve gerici blok da hükümete geldikleri takdirde neler yapacaklarını açık açık söylüyordu zaten. Yaptıkları açıklamalarda, Devrim Anayasası'ndan 'marksist' olarak tanımladıkları tüm hükümleri kaldıracıklarını, sendikalar, siyasal partiler ve dernekler yasalarında değişiklik yapacaklarını, toprak reformu yasasını değiştireceklerini, Türkiye'deki Kamu İktisadi Teşekküllerine benzeyen Portekiz'deki devlete ait ekonomik kuruluşları yeniden özel sektöre devredebeklerini belirtiyorlardı. Aynı blokun dış politikadaki talepleri ise NATO'da aktif olarak görev almaktı. Üstelik Batı Avrupa'nın tüm gerici güçleri de bu bloku destekliyordu. Seçimlerden önce Lizbon'u ziyaret eden Federal Alman Hıristiyan Demokrat Birliği Başkanı Helmut Kohl, «Tüm Avrupa'nın Hıristiyan Demokratları ile birlikte, Portekiz'deki seçimlerin olumlu sonuç vermesi için vargücümüzle çalışacağız.» diyordu. Bunun ise ne anlama geldiği açıktı.

2 Aralık günü yapılan seçimlerden alınan sonuçlar burjuva basınında Portekiz'de sağın zaferi olarak nitelendi. Gerici Blok seçimden sonra Meclisteki 250 sandalyeden 128'ine sahip oldu. Oysa Portekiz'deki D'Hont seçim sisteminin avantajlarından yararlanılarak alınan bu sonuca rağmen, sol partilerin oy toplamı, sağ blokun toplamından 450.000 daha fazlaydı. Aralarında Sosyalist Parti'nin de bulunduğu ilerici blokun oy oranı yüzde 47'ye ulaşırken, gerici partilerin oy oranı yüzde 42'de kalmıştı.

İlerici Blok içinde Sosyalist Parti yüzde 8 oranında oy kaybederken, PKP yüzde 4 oy kazanmıştı.

Bu çerçevede içinde Portekiz seçimlerini solun yenilgisi olarak nitelenecek olmaksız. Ne var ki, seçimlerden sonra Sosyalist Parti'nin tutumu ülkenin geleceği açısından önemli. Sosyalist Parti'nin sağa kayışı sürdüğü takdirde Nisan Devriminin kazanımları önemli ölçüde tehlikeye düşebilecek. Ama Sosyalist Partisi'nin oy kaybedişi ve sağa kayışı Portekiz'in geleceği için tek belirleyici faktör değil. Portekiz seçimlerinin gösterdiği bir ders de işçi sınıfı partilerinin, burjuvaziden bağımsız politikalarını sürdürdükleri ölçüde, kararlılıkları ölçüsünde başarıya yaklaştıkları. Portekiz'deki Sosyalist Parti gibi diğer ülkelerde de sosyal demokrat partilerle işçi sınıfı partileri arasındaki işbirliği bu ilke çerçevesinde değerlendirilmeli. Portekiz seçimlerinin gösterdiği gibi, Portekiz'de, diğer Batı Avrupa ülkelerinde ve Türkiye'de sosyal demokratlar hemen hemen aynı belirli yalpalamalar içinde iktidarı sağa teslim ederlerken işçi sınıfı partilerinin önemi de, kazanımları da giderek artıyor.

Portekiz'de olduğu gibi, Türkiye'de ve Avrupa'nın diğer kapitalist ülkelerinde işçi sınıfı partilerinin, kitlelerin sosyal demokratlar tarafından başa çıkarılan umutlarının yeniden toparlandığı odaklar haline gelebilmeleri daha somut çözümler yönünde hareket edebilmelerine bağlı. Öte yandan işçi sınıfı partilerinin kitlelere, sosyal demokratların neden umutları başa çıkardıklarını göstermeleri gerekli. Sosyal demokratların büyük sermayenin egemenliğine son veremedikleri için, aksine onunla uzlaştıkları için kitlelere sırt çevirdiklerinin anlatılması gerekli. Bu yapılırken de sosyal demokratların sağa kayışlarının önlenmesi için belirli ilkeler içinde bir ittifak politikasının formüle edilmesi kaçınılmaz. Özellikle Türkiye için geçerli olan bir diğer ilke de sosyal demokratların görüntüsel kiteselliğine kapılınarak, onlara işçi sınıfı adına ödün verilmemesi.

Geçmişte Türkiye'de işçi sınıfı hareketi adına bu çok yapıldı ve sosyal demokratların yenilgisine, sağa teslim olmalarına ortak olundu. Bundan sonra bunun yapılmaması gerek.